

श्वेतपु

श्वेतधामा, [न] पुं, (श्वेतं धाम किरणं यस्य ।) चन्द्रः । कपूरः । समुद्रफेनः । इति मेदिनी ॥
 श्वेतनीलः, पुं, (श्वेतो नीलश्च । वर्षो वर्षेनेति समासः ।) मेघः । इति शब्दरत्नावली ॥ श्वेत-
 नीलवर्णश्च ॥
 श्वेतपत्रः, पुं, (श्वेतं पत्रं पक्षो यस्य ।) हंसः ।
 इति श्वेतपत्रशब्दार्थदर्शनात् । श्वेतपर्णः,
 स्त्री ॥
 श्वेतपत्ररथः, पुं, श्वेतपत्रो हंसो रथो वाहनं
 यस्य । ब्रह्मा । इति शब्दमाला ॥
 श्वेतपद्मः, स्त्री, (श्वेतं पद्मं पद्मम् ।) सिताभोजम् ।
 तत्पर्यायः । सितालम् २ पुण्डरीकम् ३ श्वेत-
 वारिजम् ४ हरिनेत्रम् ५ शरत्पद्मम् ६ शार-
 दम् ७ शम्भुवक्त्रम् ८ । अस्य गुणाः । हिम-
 त्वम् । तिक्तत्वम् । मधुरत्वम् । पित्तदाहसाम्रम-
 दोषपिपासाशान्तिवृत्तञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥
 श्वेतपर्णा, स्त्री, (श्वेतानि पर्णानि यस्याः ।)
 वारिपर्णा । इति रत्नमाला ॥ पाना इति
 भाषा ॥ (भद्राश्ववर्षस्य पर्वतविशेषे, पुं । यथा,
 मार्कण्डेये । ५८ । ४ ।
 “पूर्वेषु यत् स्थितं वर्षं भद्राश्वं तन्निबोध मे ।
 श्वेतपर्णश्च नीलश्च शैवालश्चाचलोत्तमः ।
 कौरवः पण्ड्यालायः पञ्चते तु कुलाचलाः ॥”)
 श्वेतपर्णासः, पुं, (श्वेतः पर्णासः ।) श्वेततुलसी ।
 यथा,—
 “पर्णकः श्वेतपर्णासो गन्धपत्रः कुठेरकः ॥”
 इति रत्नमाला ॥
 श्वेतपाटला, स्त्री, (श्वेता पाटला) श्वेतपाटला-
 वृक्षः । इति जटाधरः ॥
 श्वेतपिङ्गः, पुं, (देहेन श्वेतः जटया पिङ्गश्च ।
 वर्षो वर्षेनेति समासः ।) सिंहः । इति हेम-
 चन्द्रः ॥
 श्वेतापङ्गलः, पुं, (श्वेतः पिङ्गलश्च ।) सिंहः ।
 इति त्रिकाण्डशेषः ॥ श्वेतकपिलवणयुक्ते, त्रि॥
 (महादेवः । यथा, महाभारते । १३ । १० ।
 १३६ ।
 “महाप्रसादो दमनः शत्रुहा श्वेतपिङ्गलः ॥”)
 श्वेतपिङ्गलकः, पुं, (श्वेतपिङ्गल + स्वार्थे कन् ।)
 सिंहः । इति शब्दमाला ॥
 श्वेतपिण्डोतकः, पुं, (श्वेतः श्वेतः पिण्डोतकः ।)
 महापिण्डोतकः । इति राजनिर्घण्टः ॥
 श्वेतपुष्पः, पुं, (श्वेतानि पुष्पाणि यस्य ।) सिन्धु-
 वारवृक्षः । इति जटाधरः राजनिर्घण्टश्च ॥
 (श्वेतं पुष्पम् ।) श्वेतकुसुमे, स्त्री । (यथा,
 सुश्रुते । १ । ११ ।
 “श्वेतपुष्प-रक्तपुष्प-सहस्रं जुहुयात् ॥”)
 श्वेतपुष्पकः, पुं, (श्वेतानि पुष्पाणि यस्य । कपु)
 करवीरवृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥ श्वेतपुष्प-
 युक्ते, त्रि॥
 श्वेतपुष्पा, स्त्री, (श्वेतं पुष्पं यस्याः ।) घोषातकी ।
 श्वेतघोषा इति भाषा । इति रत्नमाला ।
 नागदन्ती । मृगैर्व्यारः । इति राजनिर्घण्टः ॥

१८३

श्वेतव

श्वेतपुष्पिका, स्त्री, (श्वेतं पुष्पं यस्याः । ततः
 स्वार्थे कन् । टापि अत इत्वम् ।) पुनदात्री ।
 महाशयपुष्पिका । इति राजनिर्घण्टः ॥
 श्वेतप्रसूनकः, पुं, (श्वेतानि प्रसूनानि यस्य ।
 कप् ।) वृक्षविशेषः । यथा,—
 “तिक्तः शाकतरुः सेतुवृक्षः श्वेतप्रसूनकः ।”
 इति शब्दमाला ॥
 श्वेतपुष्पयुक्ते, त्रि॥
 श्वेतवृहतौ, स्त्री, (श्वेता वृहती ।) श्वेतवृद्ध-
 वार्त्ताकौ । तत्पर्यायः । श्वेता २ श्वेतमहो-
 टिका ३ श्वेतसिंहो ४ श्वेतफला ५ श्वेतवार्त्ता-
 किनी ६ । अस्या गुणाः ।
 “विघ्नो या श्वेतवृहतौ वातश्लेष्मविनाशिनी ।
 रुध्या व्यञ्जनयोगेन नानानेत्रामयापहा ॥”
 इति राजनिर्घण्टः ॥
 श्वेतभण्डा, स्त्री, (श्वेता भण्डा ।) श्वेतापरा-
 जिता । इति रत्नमाला ॥
 श्वेतमन्दारकः, पुं, (श्वेतो मन्दारकः ।) वृक्ष-
 विशेषः । श्वेत णाक इति हिन्दी भाषा ॥
 तत्पर्यायः । पृथ्वीकुरुवकः २ दीर्घायुषः ३
 सितालकः ४ दीर्घालकः ५ सिताङ्गयः ६ ।
 इति राजनिर्घण्टः ॥
 श्वेतमरिचं, स्त्री, (श्वेतं मरिचमिव ।) शोभा-
 च्जनबीजम् । इत्यमरः ॥ श्वेतमरिचश्च ॥
 श्वेतमाला, पुं, (श्वेता श्वेतवर्णा माला यस्य ।)
 मेघः । धूमः । इति विश्वः ॥ मेदिनीशब्द-
 रत्नावल्योः श्वेतमाल इति पाठः ॥
 श्वेतरक्तः, पुं, (श्वेतो रक्तश्च ।) पाटलवर्णः ।
 इत्यमरः ॥ गोलावो रङ् इति भाषा ॥
 श्वेतरञ्जनं, स्त्री, (श्वेतं सिताभं रञ्जयतीति ।
 रञ्ज + क्तुः ।) सौसकम् । इति केचित् ॥
 श्वेतरथः, पुं, (श्वेतो रथो यस्य ।) श्वेतग्रहः ।
 इति शब्दरत्नावली ॥ श्वेतवर्णस्त्वन्दनश्च ॥
 श्वेतराजो, स्त्री, (श्वेतेन वर्षेन राजते इति ।
 राज + क्तुः । गौरादित्वात् ङीप् ।) चचेण्डा ।
 इति राजनिर्घण्टः ॥
 श्वेतरोचिः, [स] पुं, (श्वेतं रोचिर्यस्य ।) चन्द्रः ।
 इति हलायुधः ।
 श्वेतरोहितः, पुं, (पुष्पेण श्वेतः फलेन लोहितः
 लस्य रः ।) वृक्षविशेषः । श्वेत रोहिड इति
 हिन्दी भाषा । तत्पर्यायः । सितपुष्पः २
 सिताङ्गयः ३ सिताङ्गः ४ श्वेतरोहितः ५
 लक्ष्मीवान् ६ जनवक्त्रः ७ । अस्य गुणाः ।
 कटुत्वम् । क्षिप्तत्वम् । कषायत्वम् । सुशी-
 तलत्वम् । क्षमिदोषघ्नश्च हृत्कनैत्रामयनाशि-
 त्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥
 श्वेतलोभः, पुं, (श्वेतो लोभः ।) पट्टीकालोभः ।
 इति राजनिर्घण्टः ॥
 श्वेतवचा, स्त्री, (श्वेता वचा ।) अतिविषा ।
 श्वेतवचा । सादा वच् इति भाषा । तत्पर्यायः ।
 मेघा २ वङ्गन्या ३ दीर्घपत्रिका ४ तैलव-
 गन्या ५ हेमक्ती ६ मङ्गला ७ । अस्या गुणाः ।

श्वेतशि

अतिगुणाव्यत्वम् । मतिमेधायुः सृष्टिदत्वम् ।
 कफनाशित्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥ अन्यच्च ।
 “पारसीकवचा श्वेता प्रोक्ता हेमवतीति सा ।
 हेमवत्युदिता तद्वच्छूलं हन्ति विशेषतः ॥”
 तद्वत् वचावत् । इति भावप्रकाशः ॥
 श्वेतवल्कलः, पुं, (श्वेतं वल्कलं यस्य ।) उडुम्बर-
 वृक्षः । इति जटाधरः ॥ श्वेतवल्क च ॥
 श्वेतवाजी, [न] पुं, (श्वेतो वाजी घोडको यस्य ।)
 चन्द्रः । इति हेमचन्द्रः ॥ अर्जुनः इति
 जटाधरः ॥ श्वेतघोटकश्च ॥
 श्वेतवासाः, [स] पुं, श्वेतं वासो यस्य ।) श्वेत-
 वस्त्रधारिसन्नासो । इति हलायुधः ॥ परिहित
 श्वेतवसने, त्रि॥
 श्वेतवाः, [ङ] पुं, (श्वेतेन वाहनेन उद्यते इति
 वङ् + श्विः ।) इन्द्रः । इति सुम्बोधव्याक-
 रणम् ॥
 श्वेतवाहः, पुं, (श्वेतः श्वेतो वाहो घोडको यस्य ।)
 अर्जुनः । इन्द्रः । इति केचित् ॥
 श्वेतवाहनः, पुं, (श्वेतं वाहनं यस्य ।) चन्द्रः ।
 अर्जुनः । इति मेदिनी ॥ (यथा, महाभारते ।
 ४ । ४२ । १५ ।
 “श्वेताः काञ्चनसनाहा रथे युज्यन्ति मे हयाः ।
 संयामे युध्यमानस्य तेनाहं श्वेतवाहनः ॥”)
 मकरः । इति शब्दरत्नावली ॥ (राजाधि-
 देवस्य पुत्रः । स तु विदूरथस्य पौत्रः । यथा,
 हरिवंशे । ३८ । २ ।
 “राजाधिदेवः शूरश्च विदूरथसुतोऽभवत् ।
 राजाधिदेवपुत्रास्तु जज्ञिरे वीर्यवत्तराः ।
 दत्तातिदत्तौ बलिनी पानश्वः श्वेतवाहनः ॥”)
 श्वेतवाहो, [न] पुं, (श्वेतवाहः श्वेतघोटकोऽस्या-
 स्तीति । इति ।) अर्जुनः । इति शब्दरत्नावली ॥
 श्वेतवुङ्गा, स्त्री, (श्वेता वुङ्गा ।) वनतिक्ता ।
 यथा,—
 श्वेतवुङ्गा कपोतस्तु वनतिक्ता विमर्षिणी ।
 शङ्खिनी चाकचिक्ता च गिरिजा धूसरच्छदा ॥”
 इति रत्नमाला ॥
 श्वेतवृक्षः, पुं, (श्वेतो वृक्षः ।) वरुणवृक्षः ।
 इति राजनिर्घण्टः ॥ श्वेतवृक्षश्च ॥
 श्वेतशरपुङ्गा, स्त्री, (श्वेता शरपुङ्गा ।) श्वेत-
 विशेषः । श्वेत शरफोका इति हिन्दी भाषा ।
 तत्पर्यायः । सितमायका २ सितपुङ्गा ३ श्वेत-
 पुङ्गा ४ शुभ्रपुङ्गा ५ । अस्या गुणाः । कटुत्वम् ।
 उष्णत्वम् । क्षमिवातरुजापहत्वम् । गुणाव्य-
 त्वञ्च इति राजनिर्घण्टः ॥
 श्वेतशिशुः, पुं, (श्वेतः श्वेतः शिशुः ।) श्वेत-
 शोभाञ्जनः । सादा शजिना इति भाषा ।
 तत्पर्यायः । सुतीक्ष्णः २ सुखभङ्गः ३ सिता-
 ङ्गयः ४ सुमूलः ५ श्वेतमरिचः ६ रोचनः ७
 मधुशिशुकः ८ । अस्य गुणाः । कटुत्वम् ।
 तीक्ष्णत्वम् । शोफानिलाङ्गव्याध्यामुखजाघनाशि-
 त्वम् । रुच्यत्वम् । दीपनत्वञ्च । इति राज-
 निर्घण्टः ॥